

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในด้านประวัติศาสตร์
ชุมชนด้วยภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษาชุมชนบ้านเขาดินใต้ ตำบลเขาดิน
อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์

Development of Local Curriculum on Community Participation
Based in Community History in English: A Case Study of
Ban Khao Din Tai Community, Khao Din Sub-district,
Kao Liao District, Nakhon Sawan Province

ธนาภัสสร สอนธิรักษ์¹, ดาเรศ นฤมล², ประจักษ์ รอดอาวุธ³, รังสรรค์ หล้าคำจา⁴ และ วิมลพร ระเวงวัลย์⁵

Thanaphat Sonthirak, Darett Nareumon, Prachak Rotarwut,

Rungsan Lakhmja, and Wimolporn Rawengwan

(thanaphat.so@nsru.ac.th, n.darett@gmail.com,

prachakrot@hotmail.com, and rungsan.l@nsru.ac.th)

Received: May 11, 2021

Revised: May 15, 2021

Accepted: May 21, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัญหาและความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนโสตถสภาคอุปถัมภ์ ตำบลเขาดิน อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ 2) เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องภาษาอังกฤษสำหรับประวัติศาสตร์ชุมชนบ้านเขาดินใต้ ตำบลเขาดิน อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ และ 3) เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องภาษาอังกฤษสำหรับประวัติศาสตร์ชุมชนบ้านเขาดินใต้ ตำบลเขาดิน อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้นำชุมชน ผู้อาวุโส ผู้ปกครอง และผู้รู้ประวัติศาสตร์ชุมชนเป็นอย่างดี จำนวน 30 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 จำนวน 20 คน การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม แบบสัมภาษณ์เชิงลึก แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่

^{1, 2, 3, 4, 5} สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ 4.25 และทักษะที่มีความสำคัญที่สุดคือ ทักษะการพูด อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.20 รองลงมาคือทักษะการฟัง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.19 เช่นกัน และด้านปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุดคือ การไม่รู้คำศัพท์ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยที่ 4.60 รองลงมาคือ ปัญหาไม่สามารถนำคำศัพท์ที่เคยเรียนรู้อามาแล้วมาใช้งานได้ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ 4.35 และปัญหาไม่ทราบไวยากรณ์ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ 4.20 เช่นเดียวกัน

2. ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างมีดังต่อไปนี้ 1) ความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับปานกลาง มีคะแนนอยู่ระหว่าง 21-30 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 45.0 2) ความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับอ่อน มีคะแนนอยู่ระหว่าง 11-20 คิดเป็นร้อยละ 35.0 และ 3) ความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับเก่ง มีคะแนนอยู่ระหว่าง 31-40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และผลการวิจัยยังพบอีกว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการหลักสูตรที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชุมชน และสามารถใช้ในการชีวิตประจำวันได้ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.20 รองลงมา คือ หลักสูตรที่มีเนื้อหาทั่วไป จึงได้จากอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.15 และมีเนื้อหาไม่ยากเกินไปสำหรับผู้เรียน อยู่ระดับมากค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.12 เช่นเดียวกัน

3. ด้านความพึงพอใจต่อหลักสูตรท้องถิ่นประวัติศาสตร์ชุมชน พบว่าโดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรูปแบบของหลักสูตรท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.20 เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่าภาพประกอบสื่อความหมายตรงกับเนื้อหาในแต่ละบทเรียนมากที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.53 ภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.12 เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า เนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชุมชนมีความเหมาะสมมากที่สุดค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.62

คำสำคัญ: การพัฒนา, หลักสูตรท้องถิ่น, ประวัติศาสตร์ชุมชน, การมีส่วนร่วม

Abstract

This research is a Mixed Method research with 3 objectives as follows: 1) to study problems and importance in studying English of students at Osodsapauppathum School, Khao Din Sub-district, Kao Liao District, Nakhon Sawan Province 2) to develop curriculum on community history in English of Ban Khao Din Tai Community, Khao Din Sub-district, Kao Liao District, Nakhon Sawan Province and 3) to evaluate the use of the curriculum on community history in English of Ban Khao Din Tai Community, Khao Din Sub-district, Kao Liao District, Nakhon Sawan Province. The population and sampling in this study were 30 administrators, teachers, community leaders, elders, parents and knowledgeable community history and 20 students of secondary 6. The sample selection was chosen using a specific method. The tools used for this research were questionnaires, group discussion record, English language, In-depth Interview, proficiency tests, and satisfaction assessments. The statistics used in quantitative data analysis were percentage, mean and standard deviation and qualitative data analysis was content analysis.

The findings of this research as following:

1. The importance in studying English found that English was very important for teaching and learning in schools. The average was 4.25. The most important skill was speaking at a high level and the average was 4.20, followed by listening skill which was at the high level, too. Moreover, the average was 4.19 and the problems in studying English found that the most important problem was unknowing vocabularies which was at the highest level, the average was 4.60, followed by inability to use the vocabularies that had already been learned which as at high level and the average was 4.35. The average was 4.20 and problem of not knowing the grammar that was at high level, too.

2. The findings had revealed that the level in using English of the sample group were 1) an intermediate English language proficiency level had a score between 21-30 out of 40, equivalent to 45 percent, 2) a weak English language proficiency level, the score was between 11-20, representing 35 percent, and 3) an excellent English language proficiency level, the score was between 31-40, representing 20 percent. However, the findings of this research had shown that the sample group requested curriculum that community-based and could be used in everyday life and the average was 4.20 at a high level, followed by general curriculum like from the internet and the average was 4.15 at high level, the contents should not too difficult for learners and the average was 4.12 at high level, too.

3. In terms of curriculum satisfaction, it was found that the overall, the sample group was satisfied with the textbooks of the local curriculum and the average was 4.20 at a high level, when separated by side. It was found that the meaningful illustrations were most relevant to the content of each lesson. The average was 4.53. Overall, the sample group was satisfied with the course content at a high level. The average was 4.12, when separated by side, the content of the community history was the most appropriate, the mean was 4.62.

Keywords: Development, Local curriculum, Community history, Participation

บทนำ

โรงเรียนเป็นสถาบันหลักมีหน้าที่จัดการศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมทั้งทางตรง ได้แก่ การจัดการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด การจัดสาระที่เกี่ยวข้องชุมชน และทางอ้อม ได้แก่ การประสานงานและบริการชุมชน ดังนั้นโรงเรียนจึงต้องปรับบทบาทภารกิจให้สอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าว (เกรียงศักดิ์ มาลารัตน์และคณะ, 2549)

ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการมีประกาศใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2563 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2563 ดังนั้น สถานศึกษาจึงต้องทำหลักสูตรของตนเองเรียกว่า หลักสูตรสถานศึกษา โดยเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชนและท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำธรรมนูญโรงเรียน กำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนร่วมกัน ถึงแม้ว่าหลักสูตรจะเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม แต่ด้วยข้อจำกัดทาง บริบทของโรงเรียนและชุมชน ยังพบว่าการพัฒนาหลักสูตรโดยครบกระบวนการยังมีส่วน น้อย การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นส่วนใหญ่จะเป็นในรูปแบบที่สร้างขึ้นเองภายในขอบเขต โรงเรียน (School-base local curriculum) ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ครูและนักเรียนร่วมกัน สร้างขึ้น เพื่อเน้นให้นักเรียนนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับนำไปใช้ในชีวิตจริง โดยใช้ เนื้อหาในชุมชน ครูเป็นผู้ประมวลการสอน โครงการสอน เพื่อมุ่งให้สนองความต้องการ ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

การเรียนการสอนที่เกี่ยวกับท้องถิ่น จะเป็นลักษณะการจ้างผู้เชี่ยวชาญใน ท้องถิ่นมาสอน โดยใช้งบประมาณที่เรียกว่า “วิทยากรภายนอก” เมื่อจบหลักสูตรแล้วก็ถือว่าสิ้นสุดกระบวนการการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในลักษณะดังกล่าวนี้เป็นรูปแบบที่ใช้กัน โดยทั่วไป ขาดความเชื่อมโยงกับชุมชน ไม่ได้สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ขาดคุณค่า ทางจิตใจในการเป็นเจ้าของ หลักสูตรร่วมกัน ผลที่เกิดขึ้นหลักสูตรจะเป็นเพียงเอกสารที่ ถูกกำหนดไว้ไม่ได้นำไปสู่การพัฒนา ที่ต่อเนื่องและก่อให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ในชุมชน สอดคล้องกับการศึกษาของซิวัน ชันธธรรม (2547) ซึ่งกล่าวว่าการศึกษาที่ผ่านมาเป็น การศึกษาที่ขาดการผสมผสานกับความเป็นท้องถิ่นทำให้คนเกิดความรู้สึกแปลกแยกจาก ชุมชน ไม่ได้ตระหนักถึงปัญหาของชุมชนท้องถิ่น การเรียนส่วนใหญ่มุ่งความรู้เพื่อ ประโยชน์ ในการนำกลับมาใช้ประกอบอาชีพของตนมากกว่าเป็นการมุ่งประโยชน์ใช้สอย เพื่อปัจเจกบุคคล ผลผลิตทางการศึกษาที่เป็นนักเรียนที่จบชั้นสูง ๆ จึงมักถูกปฏิเสธชุมชน ท้องถิ่นของตัวเองปฏิเสธ

อาชีพในชุมชนทำให้ชุมชนไม่เข้มแข็งและเชื่อมโยงกับทักษะของสุรินทร์ กิจ นิติยวีร์ (2548) ซึ่งกล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นว่า “เป็นการจัดการศึกษาแบบไม่เอา จริงไม่ได้เห็นความสำคัญวิชาที่ให้คุณค่าต่อความเป็นมนุษย์ถูกลดทอนความสำคัญลง แต่ การมีหลักสูตรท้องถิ่นก็ถือว่า เป็นหลักการที่ดีแต่การปฏิบัติยังไม่ชัดเจนยังไม่ชัดเจนยังไม่ชัดเจน”

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเป็นหนทางสำคัญที่จะทำให้การจัดการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ถึงแม้ว่ามีหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรแม่บทแต่เนื่องจากหลักสูตรแม่บทไม่อาจประมวลรายละเอียดสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นได้ทั้งหมด หลักสูตรท้องถิ่นจะสามารถปรับเฉพาะผลกระทบที่มีต่อท้องถิ่น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากชีวิตจริงใกล้ตัวก่อนที่จะเรียนรู้สภาพไกลตัว รู้จักและเข้าใจท้องถิ่นของตน ซึ่งทำให้เกิดความรัก ความผูกพัน ความหวงแหนและความภูมิใจในท้องถิ่นของตน รวมทั้งยังสามารถบูรณาการทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์และคงรักษาวัฒนธรรมที่ดีงามดั้งเดิมเอาไว้ได้ (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, 2539)

ความสำคัญของภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทย และคนทั่วโลกไปแล้ว มนุษยชาติทุกวันนี้สื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยตรง การใช้อินเทอร์เน็ต การดูทีวี การดูภาพยนตร์ การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หนังสือคู่มือทางด้านวิชาการต่าง ๆ ฯลฯ ทัศนคติที่สำเร็จการศึกษาออกมาในปัจจุบัน ถ้ามีความรู้ภาษาอังกฤษทั้งพูดและเขียนเสริมเข้าไปด้วยอีก โอกาสที่จะหางานก็จะไม่จำกัดแค่ในประเทศไทย เท่านั้น ถ้าท่านเป็นคนหนึ่งที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ท่านคงจะไม่ปฏิเสธได้ถึงสิทธิพิเศษที่ท่านมีเหนือคนอื่นที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ด้วยเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ทำให้โลกของเราแคบลงไปถนัดตา ทุกวันนี้ท่านสามารถรับรู้ข่าวสาร หรือติดต่อกับเพื่อนต่างชาติได้ภายในเสี้ยววินาที ท่านจะไม่เข้าถึงสิทธิพิเศษเหล่านี้เลย ถ้าท่านไม่รู้ภาษาอังกฤษ ระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของไทยหลายท่านอาจจะบอกว่า ประเทศไทยเราก็ให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งนานแล้ว แต่ทำไมคนไทยถึงพูดภาษาอังกฤษสู้คนฟิลิปปินส์ไม่ได้เลย นั่นก็เพราะว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการของเรายังไม่ได้เน้นการพูดภาษาอังกฤษ จะเน้นแต่หลักไวยากรณ์ คำแปล และการอ่านเพื่อความเข้าใจและให้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นส่วนใหญ่

สิ่งที่จะต้องปรับปรุงอย่างมากในระบบการเรียนภาษาอังกฤษของไทยเราคือการเน้นการพูดออกเสียง ไม่ว่าจะเป็นการออกเสียงพยัญชนะแต่ละตัว การเน้นเสียงหนักเบา ซึ่งจะต้องมีสื่อช่วยสอนที่เป็นมัลติมีเดีย คือ มีทั้งภาพ เสียง และตัวหนังสือ ให้ด้วย แทนระบบเก่าที่มีแต่ตัวหนังสือเท่านั้น ทำให้การออกเสียงตามคำอ่านที่เขียนในตำราหรือ

พจนานุกรมที่ผิด ๆ เช่นคำว่า cat ในพจนานุกรมอังกฤษไทยจะเขียนคำอ่านเป็น แคท ซึ่งแปลมาจากคำอ่านพจนานุกรมอังกฤษเป็นอังกฤษ ทำให้คนไทยเข้าใจว่า ไม่ต้องออกเสียงตัว t ที่อยู่ตอนท้ายด้วย น่าจะเขียนคำอ่านเป็น แคท-ถึ (ออกเสียง ถึ เบา ๆ) แต่ถ้าเราจัดทำสื่อการเรียนการสอนแบบมัลติมีเดีย เด็กก็จะได้ยินทั้งเสียงที่ถูกต้อง ได้เห็นภาพ และตัวหนังสือด้วย ซึ่งทำได้ไม่ยาก และต้นทุนก็ไม่มาก การเรียนของเด็กก็จะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (จิตพิสุทธิ์ จันตะคุต, 2561)

โรงเรียนโอสถสภาอุปลัมภ์ ตั้งอยู่บ้านเขาดินใต้ หมู่ที่ 6 ตำบลเขาดิน อำเภอแก้ง เลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ เดิมชื่อโรงเรียนวัดเขาดินใต้ และเป็นโรงเรียนประจำหมู่บ้านเขา ดินใต้ มีนางอังคณา มั่นสกุล เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนคนปัจจุบันและครูที่สอนจำนวน 8 คน แบ่งเป็นชาย 2 คนหญิง 6 คน ทางโรงเรียนได้มีการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้น ปฐมวัยถึงชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 100 คน โรงเรียนโอสถ สภาอุปลัมภ์ โรงเรียนมีการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนอย่าง ต่อเนื่องซึ่งในบริเวณโรงเรียนยังมีประวัติศาสตร์ของชุมชนที่สำคัญมาก ได้แก่ วัดเขาดินใต้ หรือวัดพระหน่อธารณินทรไถ่ล้าวารินทรคงคาราม ซึ่งวัดนี้มีความสำคัญของชุมชนมาก เนื่องจากวัดนี้พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว หรือรัชกาลที่ 5 ได้เสด็จประพาส ต้นและแฉะพักที่วัดนี้จึงทำให้เกิดประวัติศาสตร์ที่สำคัญเกิดขึ้น และยังมีถ้ำลับแลเคยอาศัย มาอยู่ก่อน และปัจจุบันยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของชุมชนคือ ตลาดเจ้าคะ ที่เป็นการขายของที่พ่อค้าและแม่ค้าแต่งตัวและทำบรรยากาศให้เหมือนสมัยก่อน จึง กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวหนึ่งที่สำคัญของชุมชนตำบลเขาดิน และจังหวัดนครสวรรค์ ณ ขณะนี้

จากการพัฒนาโจทย์วิจัยร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นำชุมชน ผู้อาวุโสใน ชุมชน ผู้ปกครอง คณะครูและนักเรียน จำนวน 50 คน พบว่า การจัดการเรียนการสอนทุก สาขาวิชามีการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง แต่ในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษยังพบว่ามีปัญหาหลายด้านที่ต้องมีการพัฒนาซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนครูยังขาดรูปแบบของการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับผู้เรียน เช่น กิจกรรมการเรียนแบบมีส่วนร่วม (Participatory learning) กิจกรรมการเรียนรู้ที่อาศัยประสบการณ์เดิมที่ทำให้เกิดการ

เรียนรู้ใหม่ ๆ (Experience) การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) เป็นต้น เป็น การเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาในด้านความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของผู้เรียนให้ เข้าใจเนื้อหาตามรูปแบบกิจกรรมที่เรียน

2. ด้านการผลิตสื่อการสอน ครูขาดทักษะการผลิตสื่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ เหมาะสมครูไม่สามารถนำสื่อที่ดีมีประสิทธิภาพมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่นรูปแบบ กิจกรรมที่ใช้ในการสอนฟัง พูด อ่าน และสอนเขียนจึงส่งผลให้การเรียนการสอนไม่บรรลุตาม วัตถุประสงค์ ดังนั้นคณะผู้วิจัยได้มองเห็นถึงความสำคัญในการจัดรูปแบบการเรียนการสอน แบบมีส่วนร่วม มาพัฒนาการเรียนรู้ในด้านการฟังการพูด การอ่าน และการเขียน

3. สภาพแวดล้อมในโรงเรียนยังไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และขาดการ สร้างบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ ดังนั้นการใช้ประวัติศาสตร์ชุมชนเป็นแหล่ง เรียนรู้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียน ฉลอง สุนทรวาณิชย์ (2529) เสนอว่า ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นเป็นเรื่องของชุมชนหรือสังคมที่อยู่นอกแวดวงศูนย์อำนาจทางการเมือง ของรัฐ ครูควรนำนักเรียนไปศึกษาในสถานที่จริง เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษนำเสนอ ประวัติของท้องถิ่นตัวเอง

4. ด้านหลักสูตร โรงเรียนโสตศึกษาอุบลภูมิใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้น พื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ปี พ.ศ. 2563 ซึ่งจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนได้ทราบถึง เนื้อหาของหลักสูตรที่โรงเรียนได้ใช้นั้นไม่ทันสมัยตามสภาวการณ์ในปัจจุบัน และไม่มี เนื้อหาที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ดังนั้นทางโรงเรียนจึงต้องการให้ผู้สอนมีส่วนร่วมในการ พัฒนาหลักสูตรขึ้นมาใหม่เพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนโดยใช้แนวคิดในการ พัฒนาหลักสูตรของทาบา (Taba, 1962) ซึ่งได้เสนอแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร ที่ เรียกว่า “Grass Roots Approach” หรือวิธีการจากเบื้องล่างสู่เบื้องบน ซึ่งทาบาเชื่อว่าผู้ ที่มีหน้าที่สอนในหลักสูตรควรได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรด้วย

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นคณะผู้วิจัยพิจารณาเห็นถึงความสำคัญในการ พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมศักยภาพการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้สอน มีคู่มือ และรูปแบบกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสม กับนักเรียน ฉะนั้นปัญหานี้ต้องได้รับการแก้ไขโดยผ่านโครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนา หลักสูตรท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในด้านประวัติศาสตร์ชุมชนด้วยภาษาอังกฤษ:

กรณีศึกษาชุมชนบ้านเขาดินใต้ ตำบลเขาดิน อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์” โดยการสร้างความร่วมมือระหว่างนักวิชาการ ครู นักเรียน ผู้ปกครอง นักศึกษาและประชาชนบ้านเขาดินใต้ ที่มีบทบาทหน้าที่ในการสร้างขีดความสามารถในการพัฒนาการศึกษา โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และทรัพยากรท้องถิ่นจากการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทางโรงเรียนมีหลักสูตรเสริมทักษะการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจึงจะเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคย และอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามของชุมชน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนโสตสภากอปฐมภักดิ์ ตำบลเขาดิน อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องภาษาอังกฤษสำหรับประวัติศาสตร์ชุมชนบ้านเขาดินใต้ ตำบลเขาดิน อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องภาษาอังกฤษสำหรับประวัติศาสตร์ชุมชนบ้านเขาดินใต้ ตำบลเขาดิน อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในด้านประวัติศาสตร์ชุมชนด้วยภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษาชุมชนบ้านเขาดินใต้ ตำบลเขาดิน อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์” ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการสอน ศักยภาพด้านความรู้ของผู้เรียนพร้อมทั้งศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นชุมชน เป็นต้น
2. ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลพื้นฐานของชุมชน ได้แก่ ข้อมูลของหมู่บ้าน สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ชุมชน เป็นต้น โดยการสนทนากลุ่มกับผู้นำชุมชน ผู้อาวุโส สมาชิกในชุมชน และผู้รู้ประวัติศาสตร์ชุมชนในเรื่องเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชุมชนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

3. ผู้วิจัยศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการองค์ความรู้เพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนโรงเรียนโสตสภากอปลัมภในการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นมา 1 ชุด ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ตอน คือ ตอนที่ 1) ข้อมูลทั่วไป 2) ปัญหาและความต้องการของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 3) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จากนั้นนำไปหาค่า IOC ทำการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปหาความเชื่อมั่น โดยพบว่ามีค่าเชื่อมั่น .845 จากนั้นนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริงกับผู้บริหาร และคณะครูของโรงเรียนเพื่อทราบปัญหาและความต้องการของครูและนักเรียน และในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อหาค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. ผู้วิจัยทดสอบความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ เพื่อทดสอบความสามารถของนักเรียนโดยแบบทดสอบนี้ได้ผ่านการตรวจสอบเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านคือรองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ จันทร์อุดม ดร.สมชาย มหาวัชรปัญญาวงศ์ และ ดร.กันต์ภูษิต วิโรจนะ ผู้วิจัยดำเนินการโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมงหลังจากทดสอบเสร็จผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์หาความสามารถของนักเรียนเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน

5. ผู้วิจัยได้พัฒนาคำถามแล้วจึงทำการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้นำชุมชน ผู้อาวุโส สมาชิกในชุมชน และผู้รู้ประวัติศาสตร์ชุมชนหลังจากเสร็จแล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ชุมชนเพื่อนำมาพัฒนาเป็นหลักสูตรท้องถิ่นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุมชนเป็นฐานของโรงเรียนโสตสภากอปลัมภ

6. ผู้วิจัยได้จัดทำหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับประวัติศาสตร์ชุมชน โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม การสอบถาม และการสัมภาษณ์เชิงลึก มาจัดทำหลักสูตรโดยเนื้อหาของหลักสูตรเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของชุมชนภาคภาษาอังกฤษในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น จากนั้นผู้วิจัยได้นำหลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้นนำไปให้ผู้นำชุมชน ผู้อาวุโส สมาชิกในชุมชน และผู้รู้ประวัติศาสตร์ชุมชนตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา

และหลังจากนั้นนำเนื้อหาที่ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาแล้วที่ถูกเขียนเป็นภาษาอังกฤษให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ ดร. ประเสริฐ จันทรอุดม ดร.สมชาย มหาวัชรปัญญาวงศ์ และ ดร.กันต์ภูษิต วิโรจะ ทำการตรวจสอบความถูกต้องและความง่ายของภาษา

7. ผู้วิจัยนำหลักสูตรท้องถิ่นภาษาอังกฤษประวัติศาสตร์ชุมชนไปใช้โดยผู้วิจัยนำหลักสูตรไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโสตถูกาอุปถัมภ์ จำนวน 20 คน โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ การสอนแบบศูนย์กลางการเรียน การสอนแบบบูรณาการ และการสอนโดยใช้วิธีฝึกให้ผู้เรียนนำคำศัพท์พื้นฐานและคำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนมาแล้วมาใช้ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และสามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ เป็นต้น

8. ผู้วิจัยประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรท้องถิ่นภาษาอังกฤษสำหรับประวัติศาสตร์ชุมชน โดยการแจกแบบประเมินหลังจากการทดลองใช้หลักสูตร โดยให้นักเรียนกรอกแบบประเมินทุกคน เพื่อวัดความพึงพอใจต่อหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น

9. ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

10. ผู้วิจัยสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

11. ผู้วิจัยนำเสนอผลงานวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ และเขียนบทความวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ทักษะการพูดมีความจำเป็นต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยที่ 4.25 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำคัญต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.19 อยู่ในระดับมากเช่นกัน จะเห็นได้ว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ทักษะการพูด และทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ปัญหาของการเรียนภาษาอังกฤษคือ ไม่รู้คำศัพท์ เป็นปัญหาสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.60 รองลงมาคือ ปัญหาการไม่สามารถนำคำศัพท์ที่เคยเรียนรู้แล้วมาใช้ได้ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.35 อยู่ในระดับมาก

ตามมาด้วยปัญหาการไม่ทราบไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.20 อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ระดับปานกลาง นักเรียนมีคะแนนระหว่าง 21-30 จำนวน 9 คน คิดเป็น 45.0 รองลงมา คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับอ่อน นักเรียนมีคะแนนระหว่าง 11-20 จำนวน 7 คน คิดเป็น 35.0 นักเรียนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับมาก มีคะแนนระหว่าง 31-40 จำนวน 4 คน คิดเป็น 20.0 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ต้องการของกลุ่มตัวอย่างพบว่า หลักสูตรต้องมีเนื้อหาเกี่ยวกับการพูดในชีวิตประจำวันและเป็นหลักสูตรที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติชุมชน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.20 รองลงมาคือ เป็นหลักสูตรที่มีเนื้อหาทั่ว ๆ ไปที่ได้จากอินเทอร์เน็ต ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.15ตามมาด้วย เป็นหลักสูตรที่มีเนื้อหาไม่ยากเกินไปสำหรับผู้เรียน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.12

3. ความพึงพอใจต่อหลักสูตรท้องถิ่นประวัติศาสตร์ชุมชนพบว่า ภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากต่อรูปเล่มหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.20 เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่าภาพประกอบสื่อความหมายตรงกับเนื้อหาในแต่ละบทเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.53 ภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.12 เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า เนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชุมชนมีความเหมาะสมมากที่สุดค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.62

สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในด้านประวัติศาสตร์ชุมชนด้วยภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษาชุมชนบ้านเขาหินใต้ ตำบลเขาหิน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครสวรรค์" ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาปัญหาและความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนโสตถยาอุปถัมภ์ ตำบลเขาหิน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครสวรรค์

จากการศึกษาปัญหาและความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนโสตสภานุบาล โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นคณะครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ผู้อาวุโสในชุมชน ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเห็นสอดคล้องและเหมือนกันในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ปัญหาของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ คือ การไม่รู้คำศัพท์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ขณะที่ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มกับชาวบ้านเห็นว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสิ่งสำคัญที่สุดคือคำศัพท์ ถ้าผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็ว ไม่มีความกังวลและความกลัวเมื่อมีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัตติรัตน์ และฉัญญา ชีระมณี (2557) ที่พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ นักศึกษามีความกังวลและความกลัวเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีปัญหาด้านคำศัพท์ ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ ขาดการฝึกฝนกับอาจารย์และบุคคลอื่น ไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และนักศึกษาต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนเสมอเมื่อต้องพูดสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ

1.2 ทักษะภาษาอังกฤษ พบว่า ทักษะการพูดเป็นปัญหาสำหรับกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ทักษะการฟัง อยู่ในระดับปานกลาง ผลวิจัยเป็นอย่างอื่นอาจวิเคราะห์ได้ว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีโอกาสพบปะกับชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร จึงทำให้ไม่คุ้นเคยกับสำเนียงของภาษา สอดคล้องกับการศึกษาของ บำรุง กันรัมย์ และคณะ (2559) ที่พบว่า ปัญหาด้านการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างที่พบมากที่สุด คือ ไม่คุ้นเคยกับสำเนียงของชาวต่างชาติ และมีข้อจำกัดในด้านคำศัพท์ เช่น รู้คำศัพท์น้อย

1.3 ด้านศักยภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนโสตสภานุบาล กลุ่มตัวอย่างในการทดสอบครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 คน ผลการทดสอบพบว่า ความสามารถของนักเรียนด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีคะแนนอยู่ระหว่าง 21-30 จากคะแนนเต็ม 40 คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมา คือ ความสามารถของนักเรียนอยู่ในระดับอ่อน จำนวนคะแนนอยู่ระหว่าง 11-20 คิดเป็นร้อยละ 37.5 ผลการวิจัยนี้อาจวิเคราะห์ได้ว่า สาเหตุอาจเนื่องมาจาก ปัญหาของตัวผู้เรียน

เองที่ขาดความรู้พื้นฐานในด้านคำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ และปัญหาอาจเกิดกระบวนการเรียนการสอน และด้านเทคนิคของครู สอดคล้องกับผลวิจัยของ จารุวรรณ บุตรเคน และคณะ (2552) ได้ศึกษาปัญหาในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีปัญหาในเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษสาเหตุอาจเกิดจากตัวบุคคลคือนักเรียนยังขาดความรู้พื้นฐานในเรื่องของไวยากรณ์และคำศัพท์ที่จำเป็นและจากตัวผู้สอนเองคือผู้สอนขาดทักษะกระบวนการสอน และขาดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องภาษาอังกฤษสำหรับประวัติศาสตร์ชุมชนบ้านเขาดินไต้ ตำบลเขาดิน อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์

จากการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นด้านประวัติศาสตร์ชุมชนด้วยภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนโสตถยาอุปถัมภ์ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นคณะครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ผู้อาวุโสในชุมชน และผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม มีความเห็นสอดคล้องและเหมือนกันในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 หลักสูตรมีเนื้อหาเกี่ยวกับชุมชนอยู่ในระดับมาก และมีเนื้อหาเกี่ยวกับการพูดในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ผลการวิจัยนี้อาจแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความประสงค์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ชุมชน เนื่องจากชุมชนแห่งนี้มีประวัติศาสตร์เก่าแก่ และองค์ความรู้ที่ควรอนุรักษ์ ได้แก่ วัดมีความเก่าแก่ สมัยกรุงศรีอยุธยา มีวัดพระหน่อวรรณศรีโก้วารินคงคาราม (วัดเขาดินไต้) เป็นศูนย์รวมใจของชาวบ้าน และมีพระเกจิอาจารย์ชื่อดัง คือ หลวงพ่อเฮง คงคสุวัฒน์ เป็นเจ้าอาวาส การเคลื่อนย้ายเข้ามาตั้งถิ่นฐานของคนในชุมชน และพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) เคยเสด็จประพาสต้นและแวะพักค้างแรมที่วัดนี้ และยังมีภูมิปัญญาชาวบ้าน วัฒนธรรมของคนโบราณ อาหารเด่นของหมู่บ้าน มีการจัดเทศกาลเสด็จประพาสต้นของรัชกาลที่ 5 สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญคือ ถ้ำลับแล และตลาดจ๊ะกะ เป็นต้น ถ้าหากไม่มีการสืบทอดต่อให้กับรุ่นลูกหลานอาจทำให้ประวัติศาสตร์และภูมิปัญญาที่ดั่งามสูญหายไปได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชานนท์ วิสุทธิชานนท์ (2557) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาชาวบ้านในตำบลคลองแดน อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า การถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นการถ่ายทอดโดยบรรพบุรุษ พ่อแม่ ปู่ ย่า และญาติพี่น้องและภูมิปัญญาชาวบ้านส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการ

ประกอบอาชีพของครอบครัว ทำให้ภูมิปัญญาชาวบ้านบางส่วนยังคงมีรุ่นลูกรุ่นหลานสืบทอดต่อ ๆ กันมา แต่ภูมิปัญญาบางอย่างได้สูญหายไปแล้ว เนื่องจากไม่มีการสืบทอดจากคนรุ่นหลังจึงเป็นที่น่าเสียดาย

2.2 ด้านวิธีการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาอังกฤษที่ต้องการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่เหมือนกัน ในประเด็นดังต่อไปนี้ คือ ต้องการให้นำเทคนิคการนำคำศัพท์พื้นฐานที่รู้อยู่แล้ว มาใช้ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ อยู่ระดับมาก ผลการวิจัยแบบนี้อาจวิเคราะห์ได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษพอสมควร โดยเฉพาะศัพท์พื้นฐานในชีวิตประจำวัน และคำศัพท์ที่ใช้ในโรงเรียน ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยนุช อุดมเกียรติสกุล (2559) ที่ได้กล่าวว่า จากการวิจัยได้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่า เทคนิคการเรียนรู้คำศัพท์นั้น ผู้เรียนใช้วิธีนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่รู้แล้วมาใช้อยู่ในระดับปานกลาง ใช้วิธีเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ เพิ่มเติมอยู่ในระดับปานกลาง และใช้กลวิธีจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องภาษาอังกฤษสำหรับประวัติศาสตร์ชุมชนบ้านเขาดินใต้ ตำบลเขาดิน อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์

จากการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรท้องถิ่นประวัติศาสตร์ชุมชนของนักเรียนโรงเรียนโสตถยาอุปถัมภ์มีประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ด้านความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อหลักสูตรการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ด้วยภาษาอังกฤษ พบว่า ภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากที่สุดเมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า ภาพประกอบสื่อความหมายตรงกับเนื้อหาในแต่ละบทเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพประกอบมีความหลากหลาย อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ความพึงพอใจต่อรูปแบบหลักสูตรของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากอาจจะเป็นเพราะว่า หลักสูตรมีขนาดรูปแบบที่เหมาะสม มีรูปภาพสวยงามเป็นรูปภาพของสถานที่ต่าง ๆ ของชุมชน ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมยงค์ โสมอินทร์ และคณะ (2562) ที่ได้พบว่าความพึงพอใจต่อหลักสูตรมีความพึงพอใจต่อรูปแบบของหลักสูตรท้องถิ่นอยู่ในระดับมากเมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่าภาพประกอบสื่อความหมายตรงกับเนื้อหาในแต่ละบทเรียนมากที่สุดจึงทำให้เด็กมีความตั้งใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น

สรุปภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากต่อเนื้อหาของหลักสูตรเช่นกัน เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า เนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชุมชนมีความเหมาะสมมากที่สุด รองลงมาคือ คำศัพท์ในแต่ละบทช่วยให้จดจำคำศัพท์ได้มากยิ่งขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ทั้งนี้ความพึงพอใจต่อเนื้อหาของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะหลักสูตรเป็นนวัตกรรมที่พัฒนามาจากความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการจัดเวทีร่วมกับชุมชน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงมีความพึงพอใจมากต่อเนื้อหาของหลักสูตร

องค์ความรู้จากการวิจัย

1. ด้านความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก และทักษะที่มีความสำคัญที่สุดคือ ทักษะการพูด รองลงมาคือทักษะการฟัง และด้านปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุดคือ การไม่รู้คำศัพท์ รองลงมาคือ ปัญหาไม่สามารถนำคำศัพท์ที่เคยเรียนรู้อามาใช้งานได้ และปัญหาไม่ทราบไวยากรณ์ ตามลำดับ
2. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างต้องการหลักสูตรที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชุมชน และสามารถใช้ในชีวิตประจำวัน
3. ด้านความพึงพอใจต่อหลักสูตรท้องถิ่นประวัติศาสตร์ชุมชน พบว่าโดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อรูปแบบของหลักสูตรท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

1. โรงเรียนสามารถนำผลวิจัยนี้ไปพัฒนาหลักสูตรที่ใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หรือที่มีความสัมพันธ์กับศาสตร์อื่น ๆ ได้
2. ผู้ที่สนใจสามารถนำนวัตกรรมนี้ไปศึกษาได้ด้วยตัวเอง เพราะมีเนื้อหาที่เหมาะสม มีการจัดลำดับเนื้อหาที่มีความง่ายไปหาเนื้อหาที่ยาก มีคำศัพท์และสำนวนที่เป็นประโยชน์และเนื้อหาส่วนมากเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชุมชนภาคภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2. ควรมีการพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษในศาสตร์อื่น ๆ โดยเจาะจงเรื่องภูมิปัญญาพื้นบ้าน เช่น ภูมิปัญญาสมุนไพร ภูมิปัญญาด้านวัฒนธรรม ภูมิปัญญาด้านอาหาร เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาและวิจัยเพื่อบันทึกประวัติของผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่เนื่องจากเป็นบุคคลที่มีความสำคัญของหมู่บ้าน ถ้าหากไม่มีการศึกษาเก็บข้อมูลไว้จะทำให้ข้อมูลที่สำคัญสูญหายไป และคนรุ่นหลังไม่อาจรู้ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชุมชนตนเองได้

3. ควรมีการศึกษาและวิจัยภูมิปัญญาท้องถิ่น เนื่องจากในชุมชนมีภูมิปัญญาหลายอย่างที่ควรอนุรักษ์ เพื่อมิให้ภูมิปัญญาเหล่านั้นสูญหายไป

รายการอ้างอิง

เกรียงศักดิ์ มาลารัตน์ และคณะ. (2549). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในระดับโรงเรียน อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่* (รายงานการวิจัย).

กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

จารุวรรณ บุตรเคน และคณะ. (2552). *แนวทางการจัดการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร:กรณีศึกษาโรงเรียนปทุมราชวงศา อำเภอปทุมราชวงศา จังหวัดอำนาจเจริญ* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.

จิตพิสุทธ์ จันตะคุต. (2561). *ความสำคัญของภาษาอังกฤษ*. สืบค้น 8 มกราคม 2562, จาก <https://sites.google.com/site/krujitpisut/khwam-sakhay-khxng-phasaxangks>.

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). *การพัฒนาหลักสูตร: หลักการแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: อสีนเพรส.

ฉลอง สุนทรวาณิชย์. (2529). *สถานะของการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่น*. *วารสารเศรษฐศาสตร์การเมือง*. 5(2), 53-63.

ชานนท์ วิสุทธิชานนท์. (2557). *การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาชาวบ้านในตำบลคลองแดน อำเภอรโนด จังหวัดสงขลา* (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์). มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. สงขลา

- ชิวัน ชันธรรม. (2547). *การพัฒนาหลักสูตรเพื่อท้องถิ่นระดับโรงเรียนในพื้นที่อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ณัฐนรี ฤทธิรัตน์ และธัญภา ชีระมณี. (2557). *ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และปัญหาในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัย (ปริญญาโท) วิทยาลัยสงขลานครินทร์*. สงขลา.
- บำรุง กันรัมย์ และคณะ. (2559). *การศึกษาปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (รายงานการวิจัย)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ปิยนุช อุดมเกียรติสกุล. (2559). กลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนเอกชนจังหวัดปทุมธานี. ใน *การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3* (น. 87). นครราชสีมา: วิทยาลัยนครราชสีมา.
- สมยงค์ โสมอินทร์ และคณะ. (2562). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นด้านประวัติศาสตร์ชุมชน ด้วยภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษาชุมชนบ้านโคกเขาพัฒนา ตำบลโคกมะม่วง อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์*. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. *มนุษยสังคมสาร*, 7(2), 141-157.
- สุรินทร์ กิจนิตยวิโร. (2548). รู้จักนักคิด. *วารสารสื่อพลัง*. 23(2), 20-30.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York: Harcourt Brace and World.